

Daisy Meadowsová

Kouzla jednorožců

Větroplach

bambook

bamb**ook**[®]

*Kouzla
jednorožců*
Větroplach

Daisy Meadowsová

Se zvláštním poděkováním
Janu Burchettovi a Saře Vogler

Obsah

Kapitola první: Trable v Kouzelném údolí	9
Kapitola druhá: Ničivé tornádo	25
Kapitola třetí: Chundelaté překvapení	41
Kapitola čtvrtá: Pomoc od Doubka	53
Kapitola pátá: V pasti	67
Kapitola šestá: Do boje s tornádem	79
Kapitola sedmá: Fénixova mláďátka	87
Kapitola osmá: Tanec v oblacích	97

Seznamte se

Anežka a Eliška jsou nejlepší kamarádky z Čarovné Lhoty. Anežka miluje nejrůznější sporty, Eliška zase vědecké pokusy. Co však obě baví ze všeho nejvíc, jsou výlety do Kouzelného údolí, kde pomáhají svým kamarádům jednorožcům.

Plamínek

Plamínek je jednorožec ohně. Rád se koupe v horkých pramenech na Jiskřivé hoře se svými dračími kamarády.

Větroplach se stará o to, aby byl vzduch v Kouzelném údolí vždy čistý a svěží. Pro své kamarády umí vykouzlit větrík, ve kterém mohou pouštět papírové draky.

Větroplach

Květinka

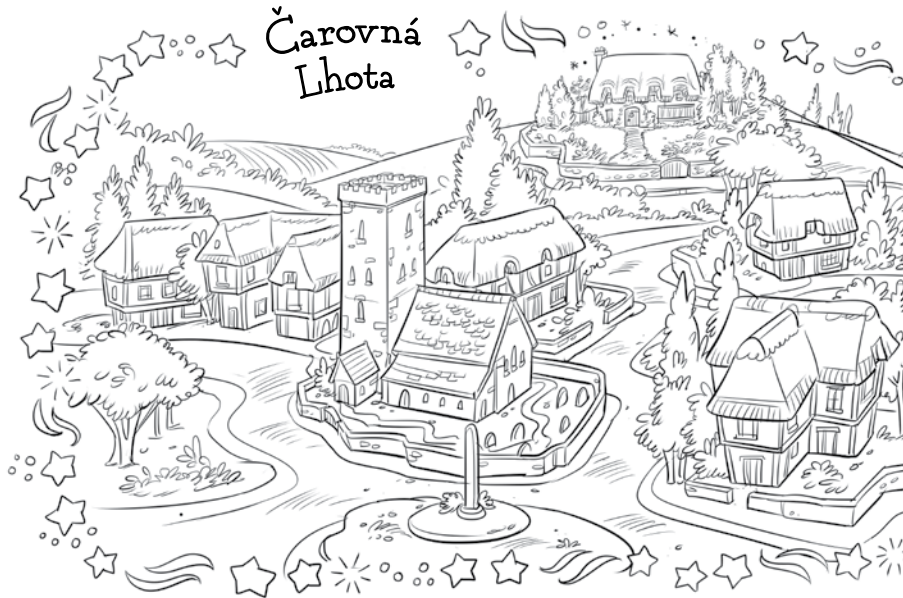
Květinka je jednorozec země a stará se o to, aby z ní rostly zdravé a silné rostliny a stromy. Nejraději si hraje se svými kamarády, pro které by udělal cokoliv.

Plaváček je jednorozcem vody a se svými kamarády se nejraději prohání v řekách a lagunách.

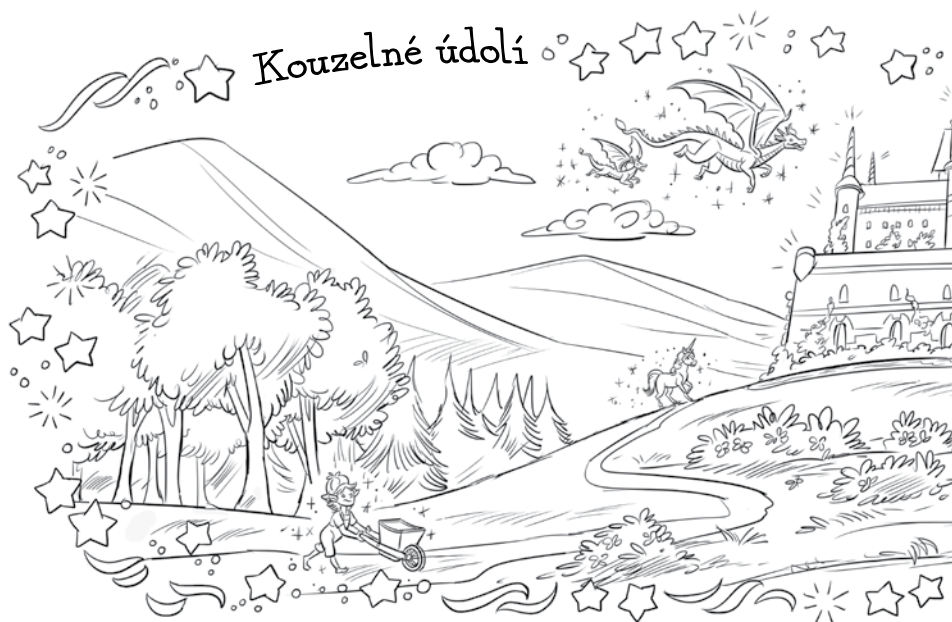

Plaváček

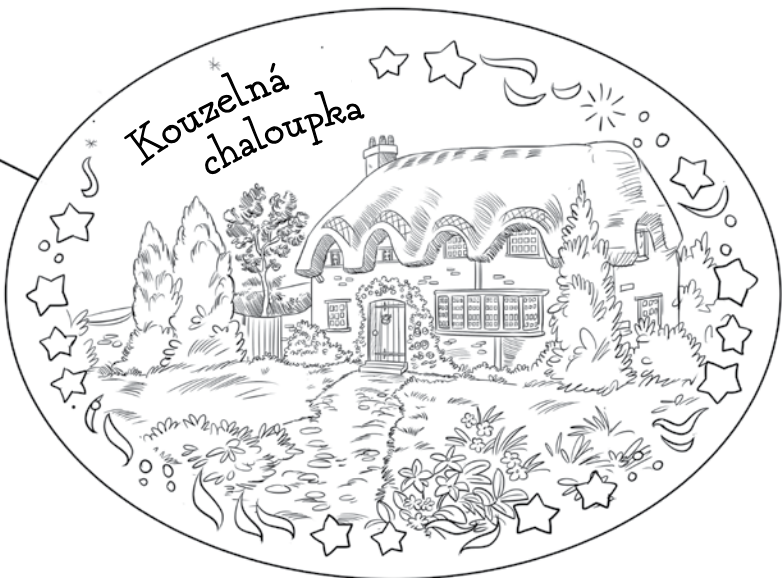
Čarovná Lhota

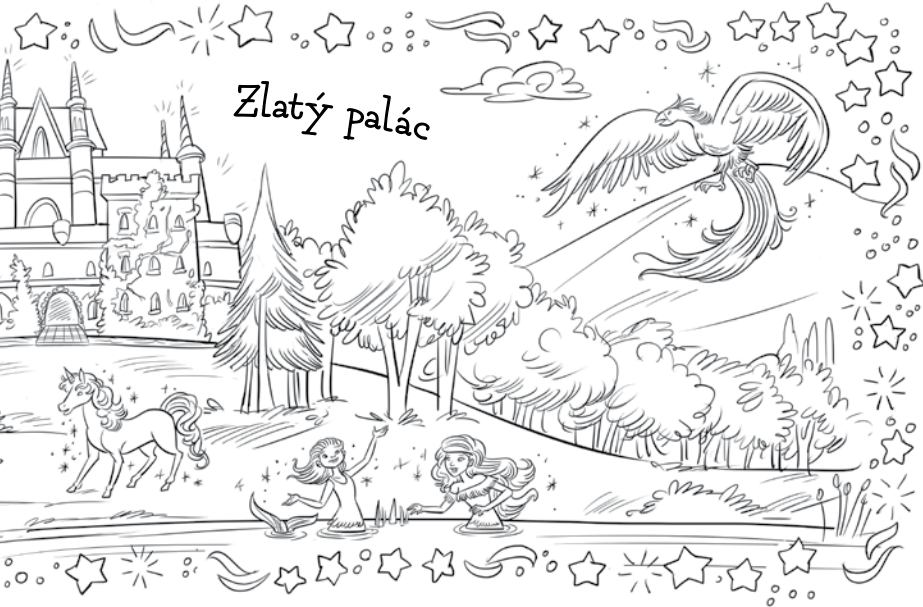
Kouzelné údolí

Kouzelná chaloupka

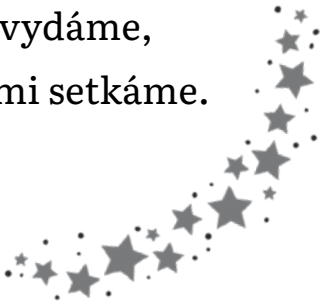
Zlatý palác

Paprsky slunce, hvězd i měsíce,
cestu ti ukážou z města i vesnice.

Za jednorožci se spolu vydáme,
v Kouzelném údolí se s nimi setkáme.

První kapitola

Trable v Kouzelném údolí

Anežka ukázala k obloze. „Podívej!“
zasmála se. „Tamhle je slon!“

Anežka a její nejlepší kamarádka Eliška ležely v trávě na zahradě Kouzelné chaloupky, pozorovaly načechrané mraky plující nad nimi a ukazovaly na ty, které tvarem připomínaly zvířata. Anežka se

s rodiči přistěhovala do Čarovné Lhoty před pár dny a z obou dívek se staly nejlepší kamarádky. Když spolu poprvé prozkoumávaly Kouzelnou chaloupku, zjistily, že se pod její doškovou střechou skrývá úžasné tajemství...

„To jsou nádherné mraky,“ řekla Eliška. „Věděla jsi, že je tvoří miliony malinkatých vodních kapiček?“ Eliška milovala vědu, zatímco Anežka byla blázen do sportu.

„Neuvěřitelné!“ odpověděla Anežka.

Pak vydechla. „Páni, podívej!“ ukázala na velký mrak, co se vznášel nad sochou ptáka Fénixe uprostřed jejich zahrady. Mrak měl dlouhý ocas i krk a dvě velká křídla. Vypadal, jako by svým ocasem ukazoval na roztažená křídla sochy kouzelného ptáka pod sebou.

„Teda!“ řekla Eliška. „To je mrak – drak!“

Dívky vzrušením nadskočily. Hned první den Anežčina příjezdu do Čarovné Lhoty našly na půdě Kouzelné chaloupky skleněnou sošku jednorožce. Když se třpytivé sochy dotkly sluneční paprsky, přenesly se obě dívky jako zázrakem do Kouzelného údolí, úžasného království, kde žili přátelští létající jednorožci a další kouzelní tvorové, třeba trpaslíci a draci.

„Už se nemůžu dočkat, až jednorožce zase společně navštívíme!“ povzdechla si Anežka. Vytáhla z kapsy šortek přívěsek s křišťálovým jednorožcem. Královna Aurora, vládkyně všech jednorožců v údolí, dala oběma dívkám stejné přívěsky a slíbila jim, že se do Kouzelného údolí brzy vrátí. I Eliška vyndala z kapsy džínsů svůj medailon s jednorožcem.

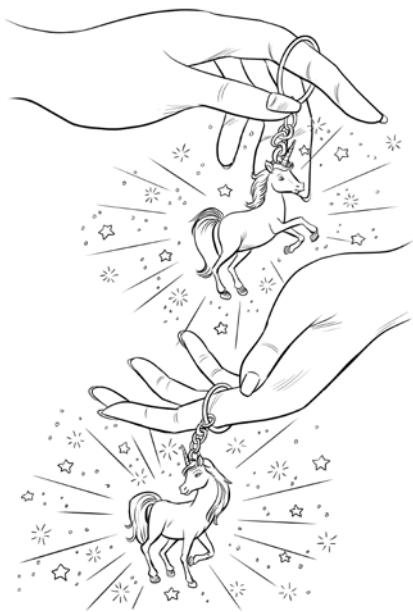
Najednou jako by se z obláčkového draka zablýsklo a mrak zmizel – a na dívky dopadly sluneční paprsky. Jejich přívěsky se rozzářily a začaly jiskřit jako kouzelné hvězdy. „Že by nás volala královna Aurora?“ Anežka se samým vzrušením roztřásla.

„Máš pravdu!“ vykřikla Eliška. Cítila, jak je její přívěsek přitahován k Anežčinu.

„Podívej! Jako by to byly magnety!“

„Zkusme je dát k sobě,“ navrhla Anežka.

Dívky opatrně přiblížily malinké jednorožce k sobě, aby se dotkli svými rohy. Přívěsky se rozzářily a vytryskly z nich paprsky hrající duhovými barvami. Pak se najednou objevil záblesk, jako když vybuchne ohňostroj. Eliška a Anežka vnímaly, jak se odlepují od země. Zahrada i Kouzelná chaloupka zmizely ve víru světelných paprsků. Okolo děvčat vířily nejrůznější barvy a obě stoupala stále výš a výš...

Za kratičký okamžik se opět dotkly země a oslňující světlo zmizelo. Ocitly se na úpatí kopce, na jehož vrcholu stál blyštící se zlatý palác.

„Jsme zpátky v Kouzelném údolí!“ vykřikla Anežka a radostí udělala kotrmelec. Obě dívky se rozesmály, chytily se za ruce

a rozběhly se nahoru k paláci. Na jeho stěnách kvetly sladce vonící květy a k nebi se vypínaly štíhlé věžičky připomínající obrácené zmrzlinové

kornouty. Z jezera vytékala majestátní řeka, jejíž proud naplňoval vodní příkop, a když se děvčata rozhlédla po údolí pod sebou, viděla, jak řeka vesele klokotá mezi zelenými loukami, lesy a jezery.

„Je úžasné, že jsme zase tady!“ řekla nadšeně Eliška. Vtom se spustil dolů stříbrný padací most a z brány vyšla překrásná klisna jednorožce s třpytivou korunou na hlavě.

Její srst zářila barvami ranního slunce – od jasně žluté přes odstíny červené až k ohnivě oranžové. Měla dlouhý a elegantní roh, který se blyštil na slunci.

„Královno Auroro!“ Obě dívky se jí vrhly kolem krku a zabořily se tvářemi do její hebké srsti.

Aurora se zasmála jemným smíchem

připomínajícím
půvabné trylky
flétny. „Vítejte,
děvčata!“ pronesla.

„Moc ráda vás
vidím.“ Hned nato se
ale zatvářila ustaraně.

„Co se stalo?“
zeptala se Eliška.

